

תת"ע 3249/06/14 - שלומי אלון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3249-06-14 מדינת ישראל נ' אלון
תיק חיצוני: 90502449821

בפני	כב' השופטת רות וקסמן
המבקש	שלומי אלון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר התייצבות המבקש ביום 22.1.15.

על פי כתב האישום, ביום 30.9.13 בשעה 23:41 נהג המבקש ברכב מ.ר 6818579 ולא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום, לאחר שחלפו 5 שניות או יותר אחרי הופעת האור האדום, וזאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בגובה 1000 ₪ וכן פסילת רישיון נהיגה למשך חודשיים על תנאי לתקופה של שנתיים.

ביום 22.6.14 בדיון שהתקיים בפני העלה המבקש, שהינו שוטר, טענה לפיה העבירה נעברה ברכב משטרתי כאשר הוא היה בדרך לפעילות מבצעית, ולבקשת המשיבה הדיון נדחה לתזכורת תביעה על מנת לבדוק הטענה שהועלתה.

הדיון נדחה מספר פעמים לבקשת המשיבה ופעם נוספת מטעמי בית המשפט.

בדיון מיום 4.12.14 החליטה המשיבה להמשיך בהליכים, והמבקש הודה בעובדות שבכתב האישום, אך טען כי העבירה נעברה ברכב משטרתי עת היה בדרכו לפעילות מבצעית.

בהחלטת בית המשפט הדיון נדחה לתזכורת צדדים ליום 22.1.15, וצוין כי נוכחות המבקש חובה.

לטענת המבקש, לא התייצב לדיון עקב שכחה. כמו כן, חזר המבקש בבקשתו על טיעונו כי הנסיעה היתה ברכב משטרתי, ובעת שהיה באיזור עמק חפר נקרא בדחיפות לאירוע פריצה בכפר יונה. זו הסיבה שנסע בצומת השרון באור

אדום, תוך כדי נקיטת כל האמצעים המחויבים בחוק לגבי רכב ביטחון החוצה צומת באור אדום. בעת האירוע הפעיל סירנה ופנסים כחולים מהבהבים, ועפ"י תקנה 1 לתקנות התעבורה רכבו הוגדר בעת חציית הרמזור כרכב ביטחון, אשר רשאי לחצות צומת באור אדום לצורך מילוי תפקידו.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם ששכחה אינה נימוק מוצדק לביטול פסק הדין, ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

דין והכרעה:

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו.

על פי הפסיקה, שכחה בנוגע למועד הדיון איננה מהווה סיבה מספקת המצדיקה את ביטול הכרעת

הדין או גזר הדין.

ברע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3), 279, 280-281 (1985), קבע כב' השופט שמגר, כי זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית:

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו...יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך כי המשפטים יתנהלו כסידרם ובמועד שנקבע להם מעיקרו וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט, עומס נוסף שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח, יישא בתוצאות שכחתו ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו".

ב. עיוות דין

למבקש טענות לגופו של עניין. עפ"י טענתו, חציית הצומת באור אדום היתה ברכב משטרתי כשהוא בדרכו לפעילות מבצעית וטענה זו נתמכת בתצהירו.

לפיכך, שוכנעתי כי למבקש עלול להיגרם עיוות דין.

על יסוד האמור לעיל, הריני נעתרת לבקשה ומבטלת את פסק הדין שניתן נגד המבקש ביום 22.1.15.

מזמנת המבקש להקראה ליום 11.5.15 שעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לצדדים ותזמן המבקש למועד הדיון האמור.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.